

ИНЖЕЊЕР ЗА КЛАВИРОМ

Драган ДОМАЗЕТ

РЕКТОР УНИВЕРЗИТЕТА МЕТРОПОЛИТЕН

Колачи са Билом Гејтсом

ПОСВЕЋЕН
РАДУ СА
СТУДЕНТИМА:
Драган
Домазет

Као министар науке разговарао сам у Холандији уз кафу и бисквите са власником Мајкрософта, оставио ми је утисак пријатног и скромног човека

ПИШЕ: Антонија ВУЧИЋЕВИЋ

Иако ће ускоро прославити 70. рођендан, жеља за радом и нове идеје још увек не јењавају. За њега је дан превише кратак за све чиме би желео да се бави. Драган Домазет, бивши министар науке и технолошког развоја у влади Зорана Ђинђића, добитник Фулбрајтове стипендије, један је од ретких људи који не жуди за мирним и спокојним пензионерским данима. Иако данас живи и ради у Београду, нај-

дознао и немиран дух су га пратили од детињства, мада је, како каже, детињи немир заменио упорношћу.

"Не" адвокатури

- Као клинац сам био врло ратоборан. Мало-мало па сам се тучао са неким. Када у разред стигне неко нови, морао сам одмах да видим ко је јачи. Из данашње перспективе невероватно ми је да сам био такав. Али то није значило да сам лош ђак, чак напротив, био сам одличан. Док сам био у основној школи волео сам да се играм на улици. Играли смо кликере, фудбал, жмурке. Тада је било све другачије него сада. Иско-

Пријатељство са Ђинђићем

начин. Прву девојку сам имао у четвртој гимназије. Друштво ми је наместило једну девојку која је била заинтересована за мене. Блокирали су излаз из гимназије. Нисам имао избора осим

су одлазили у иностранство. Због тога сам одлучио да упишем машинство. Мислио сам да ћу се бавити енергетиком и аутоматиком. Био сам проглашен за најбољег студента на свом факултету, па сам изабран за асистента на катедри за Пројектно машинство. Десетак година сам био асистент. У Машинској индустрији у Нишу сам радио на прототипној преси, истраживао за свој докторски рад. Био сам врло упоран. Рушио сам зидове како би преса могла да уђе у моју лабораторију. Ништа за мене није било немогуће.

Фулбрајтова стипендија

ФОТОГРАФИЈЕ: В. СЕКУЛИЋ И ЛИЧНА АРХИВА

Судбински сусрет

- Када сам био гимназијалац, играо сам стони тенис по три-четири сата. Касније, кад сам се оженио, схватио сам да је у сали у којој сам ја тренирао стони тенис моја супруга тренирала гимнастику. Сећам се да су деца у тој сали тренирала гимнастику, а ми смо на бини играли стони тенис. Али нисам знао да је међу њима и моја будућа супруга. Упознали смо се тек касније, када сам био апсолвент на једној журци.

применом вештачке интелигенције, која је мене веома занимала, и као резултат тога је објављен рад на једној врло престижној конференцији. То је било лепо признање.

- Када сам стигао из Америке, на овим просторима је почео рат. Био сам у то време активни члан Демократске странке. Није ми се допадала политичка ситуација

Лета у Пули

- Када сам био студент, увек сам све испите полагао у јуну, а онда правац Пула. Моја сестра од тетке је тамо била представник једне туристичке агенције. Она је удесила да ме запосле. Преко дана сам радио, увече се проводио. Радио сам разне послове у туризму. Продавао сам карте за излете на плажама, органи-

туту. Тамо сам у ходнику сасвим случајно срео свог колегу из Америке, код којег сам био на Фулбрајтовом истраживачком пројекту. Препоручио ме је директорима у Сингапур, а како је он био угледан и цењен,

примили су ме, иако нису примали људе са ових простора. Та препорука ми је значила много. Тамо сам провео седам година са својом породицом

Скромност на делу

- Једном је делегација из Србије и Црне Горе дошла у Женеву у један научни центар. Део делегације из Црне Горе одседа у хотелу Хилтон, долазе посебним авионом. А ја сам спавао у студентском дому, јер смо се сви трудили да уштедимо што више. Нажалост, расписани су превремени избори, и нисам завршио своју мисију. Имао сам план о променама у сектору научно-истраживачког рада. Највише тога је требало урадити у тој четвртој години до које није дошло. У прве три године је требало најпре решити систем који је био урушен. Успео сам да повећам буџет Министарства за три пута, што је био велики успех. Расписали смо конкурс за међународне пројекте. Увели смо научну мрежу, академску мрежу. Обезбедио сам електронске часописе народној библиотеци. Почео сам много тога, али нисам имао довољно времена. Да сам знао да ће доћи до превремених избора, ја бих другачији план направио. Тај систем се није променио ни до данас. То је један неефикасан, нерационалан систем који даје слабе ефекте.

Успомена са летовања

ска дешавања. Био сам врло носталгичан, али нисам желео да се вратим у Србију због породице. Међутим, једне вечери ми је супруга рекла да позovem Зорана Ђинђића и питам га да ли сам му потребан. Није требало два пута да ми каже. Чим ми је то рекла, одмах сам дограбио слушалицу, док се она не предомисли. Како ми се Зоран јавио, рекао ми је: "Драгане, није прошао ниједан сат како сам рекао секретарици да те позове. Спремам владу и мислим на тебе." Невероватна случајност да сам ја њега позвао баш тим поводом. И тако смо се врло брзо договорили да преузмем Министарство науке и технолошког развоја. Тако сам се

НЕЗАБОРАВНИ СУСПРЕТ: Ђаскање са Билом Гејтсом

На позив Зорана Ђинђића оставио сам добро плаћени посао у Сингапуру и похрлио у Београд

шких разлога. Иако сам у Сингапуру зарађивао много више, био сам потребнији овде. У то време министри нису имали велике плате. Желели смо да покажемо скромност. Иако би многи то протумачили као демагогију, то је тако било. Када је морало да се путује, бирали смо скромне хотеле, јефтине карте...

- Када сам био министар науке и технолошког развоја, приликом пословног путовања у Холандији имао сам прилику да упознам Била Гејтса, власника Мајкрософта. Врло пријатан, обичан и скроман човек. Разговарали смо опуштено, уз кафу и бисквите. Он је изузетна личност која је стекла богатство својом иновативношћу на

Републичком савету за високо образовање и нису желели да ми дају акредитацију. Успео сам да је изборим након што сам у медијима осуо паљбу на те ректоре који чувају монополски положај. Први смо увели онлине образовање. За разлику од других приватних универзитета, код нас нема протекције. Студенти добијају знање и оцене морају да заслуже. Никога не запошљавамо на основу везе. Само знање. Квалитет нам је најбитнији. Породично водимо овај универзитет. Моја супруга је извршни директор, старија ћерка директор маркетинга, а млађа је доцент. Оне су се школовале и врло су успешне, па су одлучиле да